

Η συνέχεια της αρχής

Και πέρασε με τα μούτρα
ψάχνοντας τους δρόμους με τις φάμπρικες
μαθαίνοντας τις πρώτες μας λέξεις:
«Any job for me?»
Κυνηγώντας τα μικρά γράμματα
στις αγγελίες
περιμένοντας να ακούσουμε
από αυτόν που ήξερε να τις
διαβάζει,
περιμένοντας να ξημερώσει,
ανυπομονώντας για το καλό της ψυχής μας
για ένα κομμάτι ψωμί
αξιοπρέπειας υπόστασης.
Ήμασταν πρόθυμα χέρια
γίναμε ακούραστα χέρια.
Τα γελαστά μάτια
μέσα στις κάπνες,
μέσα στη σκόνη,
μέσα στις υπερωρίες
μετρώντας μια ελπίδα για το μέλλον
έτσι ακριβώς όπως θα το φτιάχναμε
με τα ίδια μας τα χέρια.
Και η χώρα μάς αγνοούσε
μας έβριζε, μας κλωτσούσε
«Bloody Wogs*».
Αλλά τα μάτια που ξέρανε να παίζουνε
με τόσες αναλαμπές
τα χείλια σταθερά
στο ίδιο πάντα χαμόγελο,
η ψυχή μας ένα πελώριο
μουσικό όργανο
η καρδιά μας γεμάτη χιλιάδες
γλυκούς γνωστούς ήχους
[...]

**Γιώργος Καζούρης
(Αυστραλία)**

* Bloody Wogs: παλιοξένος βρωμόξενο

